

[Marinus Sørensen.]

sentanter. Hr. Hauch rettede i det hele taget et meget stærkt angreb på de private eksportører, og efter at han havde gjort det, erklærede han sig villig til eventuelt at ophæve udvalgene, men han måtte kræve, at man i hvert tilfælde fik en rimelig tid til en omstilling, således at noget andet kunne sættes i kraft. Jeg vil gerne have lov til at citere de udtalelser, som hr. Hauch fremkom med ved denne lejlighed — jeg beder om formandens tilladelse til et citat. Hr. Hauch sagde:

„Det er hændt mere end een gang, at private danske eksportører af heste, kartoffer og andre varer har underbudt udvalgenes repræsentanter, når disse har forhandlet i udlandet. Det er sket med kartoffer i Italien, det er sket med heste i Polen og andre lande, og det er sket med slagteriprodukter i talrige tilfælde, selv om ingen andre end eksportudvalgene har haft beføjelse til at sælge de pågældende varer. Den slags konkurrence med frit i luften svævende tilbud, som der ingen mulighed har været for at effektuere, kan vanskeligt betegnes som andet end sabotage mod vort lands økonomiske interesser.“

Hr. Hauch nævnte som et helt konkret eksempel, at en kartoffeleksportør havde tilbudt Palæstina kartoffer til en meget lav pris, som den israelske regering derefter havde benyttet som basis for en maksimalimportpris på danske spisekartoffer — med det resultat, tilføjede han, at enhver fornuftig kartoffeleksport på Palæstina for tiden er udelukket.

Jeg finder ikke i Landbrugsrådets præsidents udtalelser her noget ønske om, at udvalgenes arbejde ophører; tværtimod siger hr. Hauch temmelig kraftigt, at for så vidt man vil gå til ophævelse af udvalgene, må der sættes noget andet i stedet. Det var også det indtryk, jeg fik af det ærede medlem hr. Peder Jakobsens udtalelser. Han siger, at det er naturligt, at der må ydes sikkerhed for, at de varemængder, som sælges, også kan leveres; og at der også må være en vis kontrol med priserne, og det ærede medlem hr. Peder Jakobsen siger, at vi må samle det i et udvalg.

Hvis man vil samle indholdet af de udtalelser, der er fremsat her — bortset fra retsforbundets —, tror jeg, de herrer ordførere er enige i, at hvis vi skal overholde de leveringer, som der er truffet handelsaftale om, må der være et kontrolorgan. Det er muligt, at de udvalg, som sidder i

dag, kan undværes eller eventuelt kan erstattes af folk, der er bedre, det skal jeg ikke udtale mig om; men jeg tror, det er nødvendigt, at der er et organ, som virkelig sikrer, at vi kan overholde de trufne handelsaftaler, og hvis de herrer, som har været langt ude i kritikken, har en anden opfattelse, vil jeg gerne høre en motivering herfor.

Jørgen Gram: Jeg har kun et par ord at sige til det, der er fremført.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde, at nu var tiden inde til, at de private eksportører skulle vise deres dygtighed i sammenligning med andelsorganisationernes folk. Heri er jeg fuldstændig enig med ham. Det, det drejer sig om, enten der nu er tale om andelsorganisationerne eller private eksportører, er, at vi får de størst mulige priser hjem, finder dem derude, der kan og vil give de største priser, enten det nu kan ske ved varebytteforretninger eller salg. Det er påpeget, at det, der ofte kommer i vejen her, og som eksportudvalgene får skyld for, er vareforsyningsdirektoratets bestemmelser, som hindrer, at det, man kan få hjem, kommer hjem. Om man så vil give vareforsyningsdirektoratet eller handelsministeriet skylden, er en sag for sig. Jeg vil håbe, at det i fremtiden må blive således, at vi i så høj grad som muligt uden hindringer udefra kan få de største priser hjem.

Jeg vil så blot sige til det ærede medlem hr. Marinus Sørensen, at landbrugets krav er ganske bestemt formet i en henvendelse fra De samvirkende Landboforeninger allerede i januar 1947 til regering og rigsdag, hvori statsordningerne og statshandelen kræves afskaffet hurtigst muligt, og det samme er gentaget i den henvendelse til pressen, som Landbrugsrådets præsident foretog i december 1948. Det ubetinget mest vægtige i denne henvendelse er en udtalelse om, at for landbrugets skyld skal man ikke opretholde disse eksportudvalg længere, end statsmagten bestemmer det.

Der er fremdraget adskillige forhold, som ikke virker til, at vi får den størst mulige pris hjem, og jeg antager, at samtlige ordførere for de forskellige partier er villige til at indrømme, at der kan komme så lige uheldige forhold frem, når visse folk uden egentlig at have varerne kommer på markedet og tilbyder varer til udlandet til en pris, der ligger under den, vi kan opnå. Der er ingen, synes jeg, som har interesse i at fremme noget sådant, og man har både ret og pligt til at fremkomme med kritik,